

har altså en virksomhedsfjendsk regering på dette område.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Alt det, hr. Rasmus Prehn her nævner, kan man frit gøre, og det kan man forberede de studerende til. Der er ingen hindringer for det.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Man kan godt få indtryk af, at ministeren faktisk ikke ved, hvad en gruppeeksamen er, når man hører ministerens svar fra talerstolen. Der kommer et tidspunkt, hvor man skal svare for sig selv, siger ministeren. Ja, men tror ministeren, at man kan sidde fire mand til en gruppeeksamen uden at skulle svare for sig selv? Det er det ene spørgsmål.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at ministerens øvrige argumenter fra talerstolen ikke handler om, hvorfor det er godt, at gruppeeksamen ikke længere er tilladt. De handler om, hvorfor det, man har lavet, ikke er så ringe endda, og at der trods alt er blødt lidt op i forslaget, men ikke spor om, hvorfor det er godt at forbyde det fra centralt hold, og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Betyder eksamensformen efter ministerens mening noget for, hvordan arbejdsformen bliver på uddannelsesstederne, og er det derfor, man vil afskaffe muligheden for gruppeeksamen?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man er meget varm tilhænger af projektarbejde og af, at det skal kunne indgå i eksaminationen og i vurderingen, er det, der ligger nu, bedre end det, der lå før.

Før var det sådan, at et projektarbejde kunne indgå i vurderingen, uden at man kunne være sikker på, at det var tjekket, om det var et ægte projektarbejde, altså om alle deltagerne havde været med til det hele. Nu stiller vi det krav, som jo er til gavn for det ægte projektarbejde, at hvis det skal indgå i vurderingen, skal man have demonstreret kendskab til hele projektet. Det er en klar forbedring.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg synes da, det er lækkert at høre, at ministeren faktisk er indstillet på at forbedre det, der hedder gruppeeksamen, og jeg synes også, at

lige præcis derfor burde ministeren overveje at stemme for det beslutningsforslag, vi har fremsat, for det er jo netop en del af beslutningsforslaget. Det handler ikke om at sige, at alting er godt nok, som det er, tværtimod handler det om, at forholdene skal udvikles og forbedres, og hvis ministeren er enig i det, skulle ministeren overveje at stemme for forslaget.

Ministerens sidste argument gik på alle de positive tilkendegivelser, der er kommet. Hvis det er det eneste halmstrå, ministeren har tilbage, synes jeg, vi skal måle, hvis halmstrå der er størst. Jeg synes, det er på tide, at vi får ministerens mails på bordet, så vi kan se alle de negative mails, der er kommet, for hvis det virkelig er det eneste argument, ministeren har tilbage, tror jeg simpelt hen ikke, det holder i virkelighedens verden.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Den del af regeringens beslutning, som jeg gerne vil diskutere med ministeren, er spørgsmålet om, hvor det liberale er blevet af. Hvor er det liberale i, at regeringen forbyder en eksamensform, som en lang række steder har vist sig særdeles effektiv, når det gælder om at give elever og studerende mulighed for at vise, hvad de kan, og som har virket tilbage på den måde, undervisningen foregår på, så undervisningen er blevet bedre og i højere grad har givet elever og studerende mulighed for at tilegne sig de kompetencer, som man forventer uddannelsen skal give?

Ministeren har i tidligere debatter af denne type indrømmet, at eksamensformen betyder noget. Om man laver test eller ej, betyder noget for den måde, undervisningen foregår på, og derfor vil jeg bare spørge: Hvor er det liberale i, at regeringen regulerer området med et forbud, når der er substansielle pædagogiske grunde til at lade det være op til den enkelte institution at sørge for, at eksamensformen rent faktisk afspejler de ting, man gerne vil afprøve?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

For mig har det liberale altid bestået i en kombination af individualisme og frihed til at gøre, hvad man vil, og her kræver vi altså en vis individualisme, nemlig når man skal vurderes på sin indsats.